

Nowy gatunek ptaka w Polsce – żuraw kanadyjski

18 maja 2025

Na polskim Pomorzu odnotowano niezwykle wydarzenie ornitologiczne. Po raz pierwszy w historii naszego kraju zaobserwowano żurawia kanadyjskiego (*Antigone canadensis*), co stanowi przełomowy moment dla rodzimej awifauny.

Tak wyglądają żurawie kanadyjskie na filmie nakręconym nad rzeką Missisipi w USA.

Odkrycia dokonano 5 maja 2025 roku w rezerwacie przyrody Beka nad Zatoką Pucką. Zespół doświadczonych polskich obserwatorów – Łukasz Janocha, Samuel Sosnowski, Antoni Karolak oraz Marek Biegański – natrafił na tego niezwykłego ptaka podczas obserwacji terenowych. Żuraw kanadyjski to gatunek, który do tej pory nigdy nie był oficjalnie zarejestrowany w Polsce.

Żuraw kanadyjski to majestatyczny ptak o szaro-brązowym upierzeniu, rozpiętości skrzydeł przekraczającej dwa metry i charakterystycznej czerwonej „czapeczce” na głowie. Łatwo rozpoznać go w locie po długich, ciemnych nogach, które trzyma wyciągnięte oraz wyprostowanej, długiej szyi. Młode osobniki nie posiadają czerwonej czapeczki i mają nieco inne ubarwienie – brązowe na wierzchu ciała i szare od spodu.

Naturalne występowanie tego gatunku ogranicza się głównie do Ameryki Północnej – terenów Kanady, Alaski oraz skrajnie północno-wschodniej Syberii. Pojawienie się żurawia kanadyjskiego w Europie, w tym przypadku w Polsce, jest najprawdopodobniej efektem zjawiska określanego jako „błądzenie migracyjne”. Dochodzi do niego, gdy ptaki tracą orientację podczas wędrówek na skutek burz, silnych wiatrów lub zmian klimatycznych.

Rezerwat przyrody Beka, gdzie dokonano tej wyjątkowej obserwacji, należy do najcenniejszych przyrodniczo miejsc w naszym kraju. Jest domem dla ponad 200 gatunków ptaków. Jego unikalny mikroklimat oraz bogactwo terenów podmokłych stworzyły idealne warunki dla żurawia kanadyjskiego, który według relacji obserwatorów żerował tam przez kilka dni.

W Polsce od dawna występują żurawie zwyczajne, zwane również popielatymi lub szarymi. Ich populacja należy do jednych z największych w Europie i szacuje się ją na 20-30 tysięcy par lęgowych. Gatunek ten, objęty ścisłą ochroną, od lat 1980. systematycznie zwiększa swoją liczebność dzięki ochronie mokradeł i terenów podmokłych stanowiących jego kluczowe siedliska lęgowe.

Źródło: ZmianyNaZiemi.pl